

## **Smlouva v Písmu svatém**

Když se někdo vydává na cestu, má před zraky cíl.

My se vydáváme na putování postní dobou a tak si připomeňme její cíl: tím je oslava Ježíšovy smrti a jeho zmrtvýchvstání.

Je to oslava Nové, věčné smlouvy, kterou s námi uzavírá Bůh a která nás vybízí: „Umři s Ježíšem tomuto světu a narodíš se pro život věčný.“

Abychom tuto smlouvu dobře chápali, máme si připomenout, co jí v dějinách spásy předcházelo.

## **Smlouvy ve Starém Zákoně**

V prvním čtení jsme slyšeli o smlouvě, kterou Bůh uzavřel s Noem a jeho syny. Ti jsou zástupci celého lidstva - i nás.

Bůh nám v této smlouvě slibuje důležitou věc: „Nezničím vás pro vaše hříchy“.

Pokračováním tohoto závazku nacházíme u Abrahama: „Pro tvou víru a spravedlnost rozmnožím tvé potomstvo jako hvězdy na nebi. Budou mým lidem a já budu jejich Bohem.“

A my jsme těmi hvězdami ze zaslíbení. Jsme duchovními potomky spravedlivého Abrahama. Jako on věříme v jediného, pravého, živého Boha.

Pak přichází smlouva z hory Sinaj.

Poté co byli Izraelité provedeni mořem (předobraz křtu), dostávají světlo na cestu do zaslíbené země: Boží zákon – Desatero. Toto světlo je má vést ke spravedlnosti a štěstí.

Jak ale říká prorok: „Lidé si raději zamilovali tmu“.

A tak přichází proroctví Jeremiášovo o Nové smlouvě: „Hle blíží se dni, kdy s nimi uzavřu novou smlouvu. Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.“

## **Smlouva Nového Zákona**

A „pero“, kterým se dá něco vepsat do srdce člověka, je láska projevená obětí (nikdy nezapomeneme na ty, kdo se pro nás s láskou obětovali – rodiče, přátelé, zůstanou navždy v našem srdci...) .

Proto přichází Ježíš a s ním Nová, poslední smlouva, která je napsaná jeho krví a podepsaná, legitimovaná, potvrzená jeho zmrtvýchvstáním.

V ní Ježíš každému z nás říká: „Já jsem proto trpěl a umřel, aby ti mohlo být odpuštěno, abys ty mohl šťastně, věčně žít“.

To je zásadní pravda , na kterou máme myslet celou postní dobu.

Při mši svaté, křížové cestě, bolestném růženci se nechceme soustředit jen na bolest a utrpení, ale na dobro, které nám Ježíšova oběť přinesla.

Chceme se radovat z odpuštění hříchů, uzdravení duše a nového života.

To je dar, po kterém máme v životě toužit a kterému se máme otvírat. (K čemu je účast na popelci, křížové cestě, když nejdeme ke zpovědi a přijímání.)

Tím , že si v postě více připomínáme cenu daru nového svatého života, roste naše vděčnost a láska k tomu, kdo ji zaplatil.

## **Závěr**

Dnešní téma nám chce říci:

Člověče jsi důležitý.

Pánu Bohu na tobě záleží.

Proto je tu celý Starý i Nový Zákon, 4000 let zjevení.

V nich ti Bůh říká:

Člověče já tě nezavrhuji. (skrze smlouvu s Noem)

Chci tě přivést mezi spravedlivé. (smlouva s Abrahamem)

Proto ti dávám poznat svůj Zákon. (smlouva na Sinaji s Mojžíšem)

Vidím, že se ti nedaří podle něho žít a tak ti posílám Ježíše, který tě osvobodí ode všech životních proher a nezdarů. Který ti dá Svatého Ducha a pomůže ti na cestě do nebe.

Poznej ho, zamiluj si ho a otevři mu své srdce.

Jen Ježíš, který vstal z mrtvých, tě osvobodí a dá ti sílu přijmout vše, co jsem pro tebe připravil.

Postní doba je velikou příležitostí na chvíli opustit svět, který nás rozptyluje a věnovat se Božímu zjevení.

Poznat co je skutečně důležité a uspořádat si podle toho svůj život.

Myslet více na Boha, který na nás myslí stále.

Odpovědět na smlouvu, kterou nám nabízí.

Kéž se nám to daří. Amen.